

Vänligen gå med mig till 2 Mos 32:1-33:6

1 När folket såg att det dröjde innan Mose kom ner från berget, samlades de kring Aron och sade till honom: "Kom och gör oss en gud, som ska gå framför oss. För vad som har hänt den där Mose som förde oss upp ur Egyptens land, det vet vi inte."

2 Då sade Aron till dem: "Ta guldringarna som era hustrur, era söner och era döttrar har i öronen och ge dem till mig."

3 Då tog allt folket av sig guldringarna som de hade i öronen och bar dem till Aron.

4 Han tog emot guldets och formade det med en mejsel och gjorde av det en gjuten kalv. Och de sade: "Här är din gud, Israel, som har fört dig upp ur Egyptens land."

5 När Aron såg det, byggde han ett altare framför den och utropade: "I morgon är det en Herrens högtid."

6 Nästa dag steg de upp tidigt och offrade brännoffer och bar fram gemenskapsoffer. Folket satte sig för att äta och dricka och reste sig för att roa sig.

7 Då sade Herren till Mose: "Gå dit ner, för ditt folk som du har fört upp ur Egyptens land drar fördärv över sig.

8 De har redan vikit av från den väg som jag befälde dem att gå. De har gjort sig en gjuten kalv som de har tillbett och offrat åt och sagt: "Här är din gud, Israel, som har fört dig upp ur Egyptens land."

9 Herren sade ytterligare till Mose: "Jag har sett detta folk, och se, det är ett hårdnackat folk.

10 Låt mig nu vara, så att min vrede kan brinna mot dem och förtära dem. Dig ska jag göra till ett stort folk."

11 Men Mose bönföll inför Herren sin Gud och sade: "Herre, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk, som du har fört ut ur Egyptens land med stor kraft och stark hand?

12 Varför skulle egyptierna få säga: Till deras olycka har han fört ut dem för att döda dem bland bergen och utrota dem från jordens yta? Vänd dig från din glödande vrede och ångra det onda du har i sinnet mot ditt folk.

13 Kom ihåg Abraham, Isak och Israel, dina tjänare, som du med ed vid dig själv har lovat: Jag ska göra era efterkommande lika talrika som stjärnorna på himlen, och hela det land som jag har talat om ska jag ge åt era efterkommande. De ska få det till arvedel för evigt."

14 Då ångrade Herren det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

15 Mose vände om och gick ner från berget med vittnesbördets två tavlor i händerna. Det var skrivet på tavlornas båda sidor, både på framsidan och på baksidan.

16 Tavlorna var Guds verk och skriften var Guds skrift, inristad på tavlorna.

17 Josua hörde oväsendet när folket skrek, och han sade till Mose: "Det hörs krigsrop i lägret."

18 Men han svarade:

"Det är inte ljudet av segerrop, och inte ljudet av nederlag.

Ljudet av sång är vad jag hör."

19 När sedan Mose kom närmare lägret och fick se kalven och dansen, upptändes hans vrede. Han kastade ifrån sig tavlorna och slog sönder dem nedanför berget.

20 Och han tog kalven som de hade gjort, brände den i eld, krossade den till stoft, strödde det i vattnet och lät Israels barn dricka det.

21 Och Mose sade till Aron: "Vad har folket gjort med dig, eftersom du har förlett dem att begå en så stor synd?"

22 Aron svarade: "Var inte vred, herre! Du vet själv att folket är ont.

23 De sade till mig: Gör oss en gud som kan gå framför oss, för vi vet inte vad som hänt med den där Mose som förde oss upp ur Egyptens land.

24 Då sade jag till dem: Den som har guld ska ta av sig det. Och de gav det åt mig. Jag kastade det i elden, och ut kom denna kalv."

25 Mose såg att folket var lössläppt eftersom Aron hade släppt greppet om dem, till skadeglädje för deras fiender.

26 Mose ställde sig i porten till lägret och ropade: "Alla som tillhör Herren ska komma hit till mig!" Då samlades alla leviterna kring honom,

27 och han sade till dem: "Så säger Herren, Israels Gud: Alla ska spänna på sig svärdet och gå fram och tillbaka genom lägret från port till port och döda var och en sin bror, sin vän eller släkting."

28 Leviterna gjorde som Mose hade sagt, och på den dagen föll omkring tretusen män av folket.

29 Och Mose sade: "Invig er i dag till Herrens tjänst, eftersom ni har stått emot era egna söner och bröder. Så ska han i dag ge er sin välsignelse."

30 Nästa dag sade Mose till folket: "Ni har begått en stor synd. Jag ska nu stiga upp till Herren. Kanske jag kan bringa försoning för er synd."

31 Mose gick tillbaka till Herren och sade: "O, detta folk har begått en stor synd. De har gjort sig en gud av guld.

32 Men förlåt dem nu deras synd. Om inte, så utplåna mig ur boken som du skriver i."

33 Men Herren svarade Mose: "Den som har syndat mot mig, honom ska jag utplåna ur min bok.

34 Gå nu och för folket dit jag har sagt dig. Se, min ängel ska gå framför dig. Men när dagen för min straffdom kommer ska jag straffa dem för deras synd."

35 Och Herren slog folket för att de hade gjort kalven, den som Aron gjorde.

1 Herren sade till Mose: "Bryt upp och dra härifrån, du själv och folket som du har fört upp ur Egypten, till det land som jag med ed lovade åt Abraham, Isak och Jakob, då jag sade: Åt din avkomma ska jag ge det.

2 Jag ska sända en ängel framför dig och driva bort kananeerna, amoreerna, hetiterna, perisseerna, hiveerna och jebusiterna

3 och föra dig till ett land som flödar av mjölk och honung. Jag ska inte själv gå upp med dig. Eftersom du är ett hårdnackat folk kunde jag då förgöra dig under vägen."

4 När folket hörde det stränga talet blev de sorgsna, och ingen tog på sig sina smycken.

5 Och Herren sade till Mose: "Säg till Israels folk: Ni är ett hårdnackat folk. Om jag bara för ett ögonblick gick med dig skulle jag förgöra dig. Men lägg nu av dig dina smycken så ska jag besluta vad jag ska göra med dig."

6 Folket tog då av sig smyckena och var utan dem alltifrån vistelsen vid berget Horeb.

[Bön]

Kära bröder & systrar,

Har ni någon gång känt eller kanske just nu känner det som hur Gud är långt borta? När du kom till tro så kunde du verkligen erfara hur han ledde dig, men just nu så kanske du undrar: "Var är du Gud?"

- Du har lett mig hit, men titta nu vad jag får gå igenom? Varför har du fört mig till denna öken i mitt liv när allt känns tomt?

Varför tillåter du dessa omständigheter i mitt liv? Om du känner så här är du inte ensam.

- Dom flesta av oss har någon gång eller kommer någon gång att gå igenom ökentider i våra liv som kristna. Och kanske just du nu gör det under dessa coronatider.

Det var detta som var Israels situation där dom undrade var Gud var. Herren hade med stark hand räddat dom ut ur Egypten. Han hade räddat dom från Faraos armé över röda havet.

- Han hade försett och försåg dom just nu med vatten och mana. Dom var övertygade om hans existens där dom vid berget där de just nu befann sig fått erfara Guds helighet. Dom hade blivit så medvetna om sin syndfullhet att dom var rädda att dom skulle förgås.

Folket hade bekräftat förbundet med Herren och hade 2ggr lovat att göra allt vad Herren befallt dom (19:8; 24:7).

- Mose hade gått upp och ner från berget med instruktioner för dom och just nu höll han på att ta emot anvisningar för byggandet av tabernaklet och tillbedjan av Gud så att Gud skulle bo ibland sitt folk och föra dom in i löfteslandet.

Allt verkade så fantastiskt och underbart!

- Herren hade lett dom med molnstoden om dagen och eldstoden om natten, men nu så var dom fast vid detta berg.

40 dagar hade gått. Hade Gud kanske glömt dom? Var, var Mose? Skulle han kanske inte komma och vad gjorde dom här ute i denna öken?

- Kanske Mose inte kommer, kanske Gud har glömt oss. Kanske ... Kan du känna igen dig?

Hur ska jag ta mig igenom denna svåra situation när Gud verkar så långt borta? Gud verkar ju inte komma mig till undsättning så nu måste jag hitta en annan lösning.

- Och kära bröder & systrar det är inte bara när det känns som om vi är i öknen som vi försöker hitta andra lösningar. Vi vill allt för ofta leka Gud och göra saker och ting på våra villkor och det är då vi kan frestas att göra vad då?

Precis vad Israel här gjorde. Vad är det dom gör? Är dom helt från vetet, är dom helt tokiga? Fattar dom ingenting? Har dom inte sett Guds godhet, ledning och omsorg?

- Har dom inte fått erfara hans frälsning? Har inte Gud lovat att han ska bo ibland sitt folk och dom lovat att lyda honom?

Allt är upplagt för att höjdpunkten i 2 Moseboken ska äga rum. Mose har fått alla instruktioner för tabernaklet som ska byggas så att Gud kan bo ibland dom och att dom ska kunna få uppleva sabbatsvilan med Gud som vi talade om förra gången.

- För att använda illustrationen med ett flygplan så befinner dom sig på startbanan med full fart framåt.

Det är dags för planet att lyfta, men istället för att flyga iväg så medvetet kör dom av banan och kraschar.

- Vad är det som händer? Hur blåsta kan dom vara? Men kära vänner, vi är inte ett dugg bättre. Vi är lika benägna att göra vad dom gör så vi måste vara på vår vakt mot avgudarna!

Idag så ska vi så att vi kan vara på vår vakt mot avgudarna lägga märke till två saker. **För det första avgudadyrkan och för det andra dess följder.**

- Så för det första **avgudadyrkan...** Israels folk hade fått dom 10 budorden som börjar med hur Herren din Gud har fört dig ut ur Egypten och sen kommer dom två första buden:

För det första: Du ska inte ha andra gudar vid sidan av mig och för det andra att dom inte ska göra någon bildstod eller avbild av Gud eftersom Gud är en nitälskande svartsjuk Gud som inte delar sin ära med någon annan.

- Det har debatterats angående denna text vilket av buden som Israel bryter mot och jag skulle vilja hävda båda.

I Ps 106 och 1 Kor 10 så får vi tydliga förklaringar att folket gjorde sig skyldiga till avgudadyrkan, men i texten så är det också uppenbart att dom bryter mot det andra budet.

Låt oss titta först på hur dom bryter mot första budet: **Du ska inte ha några andra gudar vid sidan om mig** vilket också vi är benägna att göra.

- Det verkar som om Gud är borta och Mose är ett minne blott så dom går till Aron, översteprästen som skulle leda folket i tillbedjan av Herren och säger: **"Kom och gör oss en gud som kan gå framför oss"** (32:1).

Herren hade gått framför och lett sitt folk, men nu vill dom skapa en annan gud som kan "gå framför dom".

- Aron samlar in deras guldringar som skulle kunnat använts till byggandet av tabernaklet och istället så gör han en guldkalv och folket brister ut: **"Här är din gud som fört dig upp ur Egyptens land"** (32:4).

Hur tokigt, hur galet är inte detta? En avgud i metall, den kan inte höra, den kan inte se, den kan inte tala. Den är bara död materia.

- Vilken lögn att denna kalv skulle fört folket ut ur Egypten. Israel har fallit i synd precis som Adam och Eva där dom tvivlat på Guds godhet och omsorg.

Men vi är precis lika benägna som dom att göra detta och att ersätta Gud med något eller någon annan.

- "Men jag skulle aldrig tillbe en bit sten, metall eller trä" säger du, hur dåraktigt är inte det?"

I Sverige idag så har vi minst sagt ett lika stort problem med avgudadyrkan som dom hade då.

- Vi tillber inte statyer, men i våra hjärtan så är vi benägna att skapa och tillbe avgudar.

Calvin sa att det mänskliga hjärtat är en avgudafabrik. Vad är då en avgud? Det är att låta någon eller något få ta guds plats. Det är som Tim Keller säger en förfalskning av Gud.

- När vi försöker hitta mening, glädje, frid, tillfredställelse och räddning i något annat än Gud då har det blivit en avgud.

Vårt samhälle kryllar av avgudar och våra hjärtan är så benägna att dra sig till dom och låta dom få gå framför och leda oss och våra liv istället för Gud.

- Speciellt när vi kan känna det som om vi befinner oss i en öken i våra kristna liv det är då som dragningskraften till avgudar är som starkast. Så låt oss speciellt vara på vår vakt under dessa corona tider.

Några av dom vanliga avgudarna som lätt tar Guds plats är behovet av säkerhet, oberoende, pengar, sex, relationer, skönhet, framgång och att få bekräftelse och bli gillad av andra.

- Mycket av det som i sig själv är något gott i dess rätta proportioner kan bli en avgud.

Vad är det som du lever för, vad är det som tar upp din tid? Vad är det som ger dig tillfredställelse? Är det Gud?

- Eller är det något annat du vänder dig till? Är det Gud genom hans ord som leder dig genom livet?

Eller är det något annat som fått bli den drivande kraften som för dig framåt?

Till och med att tjäna Gud kan bli en avgud om det är för våra egna syften eller att det leder till att vi försummar det vi borde göra.

- Låt oss rannsaka våra hjärtan om det är något annat än Gud vi flyr till. Om något annat än Gud får hamna i centrum av våra liv!

Var på er vakt mot avgudarna! Men det finns också en annan fara och det är att **vi gör oss en bildstod eller avbild.**

- Det verkar i texten i v.5 som om Aron när han såg vad som hände att han ville rädda situationen där han bygger ett altare framför guldkalven och utropar: "Imorgon är det en HERRENS högtid." Och nästa dag så offrar man brännoffer och gemenskapsoffer.

Här så är det som om guldkalven får representera Gud. Vilket svek, vilket vanhelgande att representera Herren vid en kalv.

- Ok, säger vi. Så blåsta och galna är inte vi att vi skulle förvränga Gud och tillbedjan av honom på detta sätt.

Men vänta nu lite. Frestelsen finns också där för oss. Det finns ett tryck från kulturen runt omkring oss att anpassa oss där vi inte gör fysiska avbilder, men där vi i vår Guds bild och hur vi framställer Gud förvränger vem han är.

- Där vi beskriver Gud som en kärlekens Gud (vilket han är), men där det är ok att vara som man är och att leva i synd utan att Gud bryr sig och håller oss ansvariga.

I vår kultur så är vi benägna att stryka vissa av Guds egenskaper som människor inte känner sig bekväma med som hans helighet och rättfärdighet, att han blir vred över synden och straffar syndare.

- Att han är suverän och att vi inte kan fortsätta i vår avgudadyrkan utan konsekvenser.

Ett sätt som detta kan ta sig uttryck på är frestelsen att anpassa oss till världen runt omkring oss som anser att Bibelns etik och moral är omoralisk.

- Vi har trycket på oss att ta fram en sax och klippa bort dom verser som har med Bibelns syn på sex och rätten för alla att leva, även dom som ännu inte blivit födda.

Vad har vi för någon gudsbild? Är det Bibelns Gud eller samhällets Gud?

- Det är lätt att komma till kyrkan, sjunga lovsånger, be och ha gemenskap, men är det Bibelns Gud vi tillber eller en förvrängning av honom som vi själva och samhället har skapat?

Men inte bara det att göra en bildstod eller avbild det är vi också benägna att göra när vi går igenom en ökentid i våra liv eller när saker inte går som vi vill.

- Då kan vi lätt föreställa oss och frestas att Gud måste vara eller agera på ett visst sätt där vi skapar en felaktig bild av vad han ska göra eller inte göra.

Vi kan så lätt försöka omforma Gud så att han blir som om vi vill att han ska vara. Men kära vän, Gud han är den han är.

- Han har inte lämnat dig i svårigheterna, han är kärleksfull, han är god, han är med dig och han är värd att lita på.

Ofta så är det inte när vi befinner oss på bergstopparna i vår relation med Gud som vi växer som mest utan i dalarna, i öknen.

- Det är då Gud formar vår karaktär, det är då han hjälper oss att växa som mest.

Men faran är att vi i dessa situationer skapar en förvrängd Gudsbild eller att vi börjar följa avgudar.

- Gud skapade människan till sin avbild, men vi är så benägna att försöka skapa Gud efter vår avbild efter hur vi vill att hans ska vara eller vad han ska göra.

Greg Beale har skrivit boken: *We become what we worship: A biblical theology of idolatry* där han visar genom Bibeln hur när Israel tillbad avgudar hur dom började reflektera dom.

- Greg belyser hur vi ser det här i texten hur folket blev som en kalv där dom blev hårdnackade (32:9; 33:3, 5) och inte ville lyda.

Där dom var lössläppta eftersom Aron släppt greppet om dem (32:25) . Detta ledde till att dom vik av från den väg som Herren befallt dom att gå (32:8).

- Och dom behövde på nytt samlas i porten till lägret (32:26) så att Mose kunde leda dem dit Gud hade sagt att dom skulle gå (32:34).

Motsatsen är också sann. När vi tillber Gud så som han uppenbaras i sitt ord då blir vi lika honom. Låt oss vara på vår vakt mot avgudarna!

- Vi har nu sett vad avgudadyrkan är och vilka uttryck det kan ta för oss.

Låt oss nu se på dess **följder** och där igenom ta varning för dess konsekvenser.

Det första jag vill att ni ska lägga märke till är att avgudadyrkan gör att vi **börjar förringa synden**.

- Det är detta som Aron är ett exempel på när han försöker rätta till folkets och sin synd genom att få kalven att representera Herren.

Men också när Mose ställer honom till svars: "Vad har folket gjort med dig, eftersom du har förlett dem att begå en så stor synd (32:21)?"

- När han får denna fråga så gör han en Adam 2.0: "Kvinnan som du satt vid min sida, hon gav mig av trädet, och jag åt" (1 Mos 3:12)

Var inte vred, folket är ont. Dom sa gör oss en gud som kan gå framför oss.

- Jag bad dom om guld och kastade det i elden och vips så kom denna kalv.

Eahhhh! Kan du dra historien om rödluvan också. Kom igen Aron. Skyll inte ifrån dig, förringa inte synden.

- Men vi kan också så lätt bedra oss själva att göra detta. "Men det är inte så illa, nästan alla andra gör ju det" eller "jag är i alla fall bättre än dom."

Men då har vi fel måttstock när vi jämför oss med människor och inte med Gud och hans standard.

- Och när det sker att vi jämför oss med människor då börjar vi relativisera synden som om den inte vore så allvarlig och förringar den och dess konsekvenser.

Det är som grodan och den kokande grytan. Om vi börjar ge efter för avgudadyrkan då trubbas vi av för syndens allvar.

- Var på er vakt mot avgudarna!!!

Den andra följderna av avgudadyrkan som vi ska lägga märke till är att det leder till straff och död.

Redan i vers 7 när Herren informerar Mose så säger han till honom: Gå ditt ner, för ditt folk som du har fört upp ur Egyptens land drar fördärv över sig.

- Observera att han kallar dom ditt (alltså Moses folk). Inte sitt folk. Gud skulle bo ibland sitt folk och leda dom och nu vill han inte ens veta av dom.

Vidare säger Herren till Mose: Låt mig nu vara, så att min vrede kan brinna mot dem och förtära dem. Dig ska jag göra till ett stort folk (v. 10).

- Gud är heligt vred över dom och dom förtjänar döden.

När Mose och Josua kommer ner till lägret så hör dom ljud som Josua först tror är krigsrop, men det är sången som kommer från folket som dansar och tillber sin avgud.

- Mose blir så vred och arg att han kastar och slår sönder stentavlorna med budorden som folket hade lovat att hålla som sin del i förbundet.

Det är som om förbundet går i bitar. Folket har svikit Gud. Mose tar kalven och bränner upp den i eld, krossar den och strör den i vattnet och låter Israels barn dricka upp resterna från den.

- Det kommunicerar sitt klara språk. Deras avgud är värdelös och duger inte till annat än att hamna bland deras avföring.

Mose ställer sig så småningom i ingången till lägret och vädjar till folket att ta ställning att dom som tillhör Herren ska komma till honom vilket leviterna gör.

- För att få slut på avgudadyrkan och straffa folket så sänder han ut leviterna att döda dom som förkastar Herren och den dagen föll omkring 3000 män.

Avgudadyrkan får dödliga konsekvenser. Inte nog med det i vers 35 så slog Herren folket.

- Även om han inte straffade dom alla nu så talar v. 34 om hur dagen för hans straffdom kommer då han ska straffa dom för deras synd.

Kära vänner Gud är en nitälskande svartsjuk Gud som inte vill dela oss med någon annan. Han tar avgudadyrkan som genom Bibeln beskrivs som andligt äktenskapsbrott på största allvar.

- Och problemet är att vi alla har gjort oss skyldiga till det. Vi vore hycklare om vi skulle hävda att vi inte begått avgudadyrkan.

Vi har alla vid tillfälle satt något annat framför Gud. Vi har alla någon gång sökt något annat för räddning, glädje, tillfredsställelse eller mening i våra liv.

- Konsekvensen av avgudadyrkan och synden är död! Vi är alla skyldiga! Gud säger till Mose: Låt mig vara så att min vrede kan brinna mot dem och förtära dem.

Det är lätt för oss att identifiera oss med Mose, men om det är någon som vi borde identifiera oss med så är det Israel.

- Pga. vår avgudadyrkan, pga. vår synd så förtjänar vi Guds vrede och straff.

Israel och vårt enda hopp står till en medlare, någon som kliver emellan.

- Om det inte vore för Mose som medlare så skulle det vara ute med folket. Dom skulle bara vara ett minne blott.

Men Gud i sin förunderliga plan använder Mose som en medlare där Mose i v. 11 säger: Herre, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk.

- Här så identifierar Mose folket som Herrens folk och i v.11-13 säger Mose tre skäl till varför Gud inte skulle förgöra dom.

1. Pga. att han har frälst dom ut ur i Egypten (v.11)
2. Pga. Guds rykte bland Egyptierna. Varför skulle de kunna säga att han har fört dem ut ur Egypten för att dö (v.12)

3. Pga. Guds tidigare förbund med Abraham där han har lovat att göra hans avkomma talrika som stjärnorna och föra dom in i löfteslandet (v.13).

Det kan vara svårt att förklara detta, men i Guds förunderliga plan så använder han Mose som en medlare där han genom hans förbön och vädjan för folket räddar dom från att förgås.

- När det står att Gud ångrade sig så menas inte med det att Gud förändras. Här så används ett mänskligt språk för att beskriva utifrån Moses vädjan att Gud i sin nåd inte förgör folket.

Bön fungerar verkligen. Det är inte ett sett att manipulera Gud utan att söka hans favör, nåd och ära.

- I v.30-34 så går Mose ännu längre där han efter att han påpekat folkets stora synd inför Gud säger att han ska gå upp inför Herren och försöka bringa försoning.

Gud har erbjudit Mose att börja om med honom, men Mose vädjar å folkets vägnar att Gud ska förlåta dom deras synd och om inte att utplåna honom ur boken som du skriver i.

- Att om inte Gud förlåter folket att han skulle förgöra Mose också. Och Gud lyssnar till honom.

Gud kommer inte lämna folket ostraffade, men han lovar att uppfylla förbundet med dom som han slöt med Abraham. Gud lovar att göra detta genom att sända en ängel att leda folket in i landet och att ängeln ska driva bort dom onda folken i det för dom.

- Vi befinner oss i samma båt som Israel. Vi är skyldiga till avgudadyrkan och synd. Utlämnade åt oss själva återstår bara Guds vrede och evigt straff.

Men Gud Fadern han har sänt en annan medlare, än medlare bättre än Mose. I sin oändliga kärlek så blev Gud själv människa.

- En är medlaren mellan Gud och människor, en människa Kristus Jesus som 1 Tim 2:5 säger.

Mose han erbjöd å folkets vägnar att bli utplånad ur dom levandes bok. Men Jesus däremot inte bara erbjöd utan blev utplånad ur de levandes bok när han dog i sitt folks ställe.

- Han inte bara bad och vädjade inför Fadern utan Gud Sonen själv i mänsklig gestalt blev objektet för Guds vrede när han straffades i sitt folks ställe.

Vilken kärlek, vilken uppoffring och detta för att rädda oss från våra avgudar och synd. Och just nu så för Jesus vår talan. Han ber och lever för att mana gott för oss som blivit del av hans folk.

- Vad ska vi då göra i gensvar till detta. Låt oss först se på den sista konsekvensen av avgudadyrkan.

Avgudadyrkan skadar vår relation till Gud. Herren lovar i kap 33 att sända sin ängel med dem, men hör de skräckinjagande orden: **Jag ska inte själv gå upp med dig (33:3).**

- Folket hade försökt ersätta Gud med en avgud som skulle gå före dom och leda dom in i landet och nu får dom ta konsekvenserna av det.

Gud kommer inte gå med dom. Hela tredje och sista delen av 2 Mos handlar ju om hur Gud ska bo ibland sitt folk och leda dom.

- Men här så kommer dom förskräckliga konsekvenserna: Gud kommer inte gå med dom.

Kära vänner, jag vill att ni ska känna vad dom kände. Herren hade räddat dom, han hade försett dom och han skulle bo ibland dom.

- Den mest goda, den mest kärleksfulla, underbara som finns, men pga. deras avgudadyrkan så ska han inte gå med dom, han ska inte bo ibland dom.

Glöm ritningarna till tabernaklet, glöm instruktionerna för prästerskapet.
[riv sönder två papper] Gud är inte med sitt folk.

- Avgudadyrkan, det skadar vår relation till Gud. Hur kan vi förvänta oss att Gud ska välsigna och vara med sin församling om vi lever i avgudadyrkan?

För församlingen i Efesus så hotade Jesus att ta bort dess ljusstake, dess församling om dom inte återvände till sin första kärlek.

- Kära bröder & systrar, vi löper risken att bli en social klubb för invärtes beundran där Gud inte är med oss om vi vill hålla fast vid våra avgudar.

Vi kan bedriva verksamhet. Men om Gud inte går med oss om han inte går framför oss då arbetar vi förgäves.

- Mose vädjade: **"Alla som hör till Herren ska komma hit"** Vi måste också ta ställning. Gud kommer aldrig att dela oss med avgudar. Ska vi hålla fast vid våra avgudar eller ska vi komma till Herren?

När Gud sa att han inte skulle gå med sitt folk så blev folket sorgsna och la av sig sina smycken. Dom hade tidigare använt smycken för att göra avguden. Och nu ville dom visa att dom omvände sig.

- Också vi behöver omvända oss och som Paulus säger efter han talat om bland annat incidenten med guldkalven så säger han: Den som sig stå ska se till så han inte faller (1 Kor 10:12).

Har vi avgudar i våra hjärtan som hindrar och står i vägen för vår relation med Gud som gör att han inte går med oss?

- Finns det något område där vi som församling eller individer är benägna att fly till avgudar istället för till Herren?

[Bön]

Var på er vakt mot avgudarna!